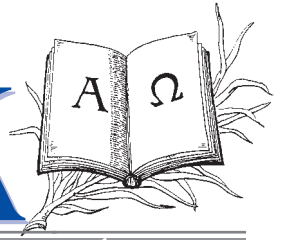

Békehírmők

2010. január 3–10.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIV. ÉVF. 1–2. SZÁM

Idén jövőre van

„Hátha terem – jövőre?” Halljuk az ígét évtizedek óta. És megnyugszunk, hogy a „jövőre” soha sem érhető el! Igaz ez?

Szeretném tudatni a kedves Olvasóval, hogy idén jövőre van. Megszokott elodázásainknak véget kell érni! A vincellér a tegnapi mondott mondatát, miszerint „Hátha terem jövőre”, az új év első napjain már így hallhatjuk: „Teremnie kell idén, mert ha nem...”.

Ma reggel kimentem a hólepel borított kertbe.

Az utca felé eső részen dísznövények pompáznak. Öröközöldek. Fenyők, tuják, ciprusok – életteliék. Kimagaslik a nyír, a fodrosfűz, de a nyári növekedési verseny győztese mégis a túlevelű fenyő. Am mindez étkeszi szempontból haszontalan.

A gyümölcsöskert felé fordulva más érzéseim vannak. A sor legvégéről tekintélyt parancsolóan néz rám a nagy diófa. Mintha emlékeztetne, hogy idén is jóltartott bennünket. Gyorsabbra veszem a szemléldést, és megjelenik lelki szemeim előtt a nyári, őszi kép. Amikor cseresznyét, meggyet, szilvát, barackot, ribizlit, egrest, szőlőt és egyebeket szedtünk.

Magunk telepítettük az összes fát. Jogom van kivágni, vagy meghagyni.

Van olyan gyümölcsfánk, amelyet 2010-ben ki fogok vágni. Mert nem jó gyümölcsöt terem! Ize, használhatósága csaknem nulla.

Van olyan, amit újra megtrágyázok, öntözgetjük, hogy hátha. Mert hiszen amit termett, az finom volt – de nagyon kevés. Értékelhetetlenül kevés.

Van olyan csemete, amit néhány napja ültettem el. Szolgatársamtól kaptam egy fügefát. Vajon hogy él meg nálunk? Tavasszal érdeklődve nézem majd a leveleit, és várom, hogy mikor, melyik „jövőre” lesz bő termése.

Hatalom van a kezemben. Dönthetek gyümölcsfák sorsáról. De hiszen mindet szeretem. Gyönyörködöm bennük, és várom, hogy teremjenek.

Visszajövök Bibliám mellé, és újraolvasom az Úr Jézus szavait. „Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. Azt mondta erre a vincellérnek: *Íme, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki.*” (Lk 13,6–9)

Végül még egy szomorú kerti élményemről. Volt egy gyönyörű barackfánk. Nagyon finom „kajszi” termett rajta. Megbetegedett, és lassan kiszáradt. Nagyon elszomorodtam. Aztán elkezdett gyökérről hajtani, de mint kiderült, a vad alany élte túl a nemes fát, és terjeszkedni kezdett. Az óember kiirthatatlan valósága akart teret nyerni. Ki kellett ásni, megtisztítani a földet tőle.

Mennyei Gazdánk végigjárja gyümölcsöskertjét ma is. Bizakodva keresi gyümölcsöskéinket. Az Olvasók között vannak hosszú hívó múlttal élők, olyanok, akik élete most fordulhat termőre, és vannak facsemeték. Mindenkitől lehetőségei, adottságai szerint vár az Úr termést, vagy életet!

Ebben az évben újra szánjuk oda magunkat Istennek! Még kaptunk egy új lehetőséget az új esztendőben. Az Úr szőlőskertjében a helyünk, ő gondoskodik rólunk, és megtartó szeretetével vesz körül.

Hidd el! Tudsz teremni ebben az évben, tudsz gyümölcsöző életet élni, tudsz örömet szerezni életed Urának, Jézus Krisztusnak! Ámen, úgy legyen!

Mészáros Kornél
főtítkár

Újévi útmutató

1. Nem a körülményektől, a tárgytól, a vagyontól, az emberektől függsz, hanem egyedül Istentől. Az előzőket is ő irányítja. Mivel független vagy, nem vagy zsarolható! „Istennek kell inkább engedelmeskedniünk, mint az embereknek.” (ApCsel 5,29)

2. Szabad vagy arra, hogy hogyan élsz, mit teszel. Nem vagy senki foglya vagy rabszolgája. Éld a saját életedet! „Mert ti, testvéreim, szabadságra vagytok állítva; csak a szabadság nehogy üriügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak!” (Gal 5,13)

3. Korlátaidat ismerd el, valld be! Csak azok korlátoltak, akik nem vállalják. „Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmét adja.” (Jak 4,6)

4. Szakadj el a múlttól, ne rágódj rajta! A múlton nem változtathatsz, mert már nincs jelen: elmúlt. A jelennek élj! „...ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé...” (Fil 3,14)

5. Legyél nyitott a jövőre! Sokkal több jó vár rád, mint amennyit te megtervezhetnél. „...a szeretet mindent remél...” (1Kor 13,7)

6. Válaszd ki, mik és kik azok, akiket hatni engedsz magadra! Ne legyél általános raktár! Ne engedj magadba akármit! „...azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek a Krisztus Jézusban!” (Róm 6,11)

háló

- Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígélet. (Zsidókhöz írt levél 10,35–36)
- **Áldott és boldog új esztendőt kívánunk minden kedves olvasónknak!**

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Január 2-án** 15 órakor **Veres-egyházán ünnepélyes istentisztelet keretében avatják fel a felépült új imaházat.** Az igehirdetés szolgálatát *dr. Mészáros Kálmán* egyházelnök végzi. Szeretettel meghívják mindazokat a testvéreket és barátokat, akiknek a veres-egyházi baptista gyülekezetet hosszabb vagy rövidebb ideig otthona volt, mindazokat, akik támogatták az építkezést, és a környékbeli gyülekezetek testvériségét is.

♦ **Január 3-án** 17 órakor **zenés újévi áhítat** lesz az Újpesti Baptista Imaházban *Pátkai Imre* és barátai szolgálatával.

♦ **Január 9-én,** szombaton, 10–17 óráig **baptista méhészek országos találkozójára kerül sor a Kiskőrösi Baptista Imaházban.** Előadó *dr. Hegedűs Dénes* állatorvos lesz. Várunk minden magyar ajkú testvért és érdeklődőt az előadásokkal, fórummal, imaközösséggel gazdagított programra. A részvétel díjtalan. Jelentkezés: *Boros Dávid*, 0620-886-0866.

♦ **Január 17-én a Hungarian Brass ad újévi fúvós hangversenyt Pesterzsébeten** a baptista imaházban (XX. ker., Ady E. u. 58.) az „Élet az örök életért” alapítvány szervezésében. (A fúvós szolgálócsoport alapítója *Gaál László* testvér volt.) Újévi igei bátorítást is hallhatunk *Eric Murphy* lelkipásztor-missionárius testvértől.

♦ **Május 25. és június 8. között** (15 nap) a **BMSz Izraelbe szervez túrát.** Érdeklődni a 886-3978-as vagy a 30/9531-737-es vagy a 77/401-782-es telefonon, vagy e-mailben lehet: *bmszbayer@t-online.hu*. Jelentkezési határidő január 5. (*Bayer György* és neje, *Papp Ágnes*)

Idősek karácsonya Cinkotán

Az ünneplés igazi célja, hogy dicsőítsük a ma is élő, irgalmassággal uralkodó, szeretetével hozzánk lehajló, bennünket megszólító, fájó sebeinkre gyógyító balzsamot kínáló és teljes örömmel felszabadító *Jézus Krisztust*, és mert ő a Királyok Királya, hódoljunk előtte.

Az ünneplés egyetemes, mégis inkább személyes és közösségi.

Nagyon fontos a szent időtöltés az Ige mellett egy megszentelt környezetben, istenimádás, és különféle bátorító szolgálat minden korosztálynak.

Szomorú, hogy a társadalomban szolgálatról beszélni már nem népszerű (de számítanak rá sokan), mert nem jövedelmező. Szociális intézményekben csak az igazán elhivatottak végzik. Gyülekezetben azonban nem választás kérdése, a Szentlélek indításának való engedelmség ott és akkor, amikor szükséges.

Cinkotán karácsonykor a szolgálatból szép példát adnak az idős testvérek. Ünnepvárásukkal. Ahogy készülnek. Első helyre téve a lelki éhséget! Legszükségesebb ténykedésük már az Isten kijelentésére figyelés. Ahogy tette ezt Simeon és Anna a templomban – várják, felismerik, de fogadják is a Vigasztalót és vigasztalását. Egymás és mások erősítésére egy kedves, régi átelést bizonyágtétellel

formálnak, egy megértett igei gondolatot örömmel tesznek közkinccsé, régen énekelt énekeket elevenítenek fel mandolinkísérettel. Buzdítanak, bátorítanak, mint ahogy tették ezt évtizedeken át hűségesen, csak most ösztöszefogottabban. „Ameddig lehet, ameddig engedi Atyánk” – szokták mondogatni.

Élő történelem mindegyikük, de egyben Isten élő tanúi! Hát ettől hangos és bensőséges a cinkotai idősök karácsonya! „*Aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.*” (Jn 12,26)

Kérdezhetnénk, miért különös ez? Mert Cinkotán a gyülekezet 59%-a nyugdíjas, ebből 30% 80 év feletti. (Van még 6% kisgyermek, 11% fiatal felnőtt és házas, 24% középkorú.)

Nem titkoljuk, a gyülekezet nagy vágya – ezért imádkozunk, és próbálunk is megtenni mindent –, hogy fiatalok, gyermekek megtérhessenek, és missziókat is áldja meg Teremtő Urunk.

Nem féltjük azonban a közel 90 éves szolgáló közösséget, mert Isten lelke hívta életre, és hitünk szerint ő fogja megtartani is, hogy világítson tovább Cinkotán.

Kedves lélek, aki olvasod e sorokat, imádkozz a cinkotai gyülekezettért!

Hídvégi Lajosné

Karcagi nyugdíjasok

2009. november 29-én nyugdíjasok napját tartottunk a karcagi imaházban.

Örömmel emlékeztünk az elmúlt év eseményeire. Az imaórán *Pesti Csaba* lelkipásztor testvér buzdított bennünket hálaadásra a megtartásért és a kegyelemért. Azután bizonyágtételek és egyéb szolgálatok következtek. Sokat énekeltünk régi, de újabb énekeket is. Közösen megtanultunk egy szép új éneket (Nekem többet ér Jézus...). Soha nincs késő tanulni.

Kedves színfoltja volt alkalmunknak egy 60 éves házassági évforduló.

Pintér Józsi bácsi és felesége, *Gizike néni* „ifjú párként” állt közöttünk, halálával szívükben mondták: „*Mindeddig megsegített bennünket az Úr.*” (1Sám 7,12)

Lelkipásztorunk a Préd 9,9 versével köszöntötte az ünnepeket: „*Élvezd az életet feleségeddel együtt, akit szeretsz, múltó életed minden napján, amelyet Isten adott neked a nap alatt.*” A gyülekezet virággal, tortával kedveskedett.

Kegyelemmel emlékeztünk a 2009-ben elhunyt kedves testvéreinkre. Alkalmunkat szeretetvendégséggel zártuk.

Erdei Imréné

Az életszentségről

Ha nem látjuk, vagy nem látjuk be, hogy életünk egyetlen igazi útja a szentség (Szentek legyetek, amint én is szent vagyok, mondja az Úr.), akkor mindennek vége! A szentségnek csak egy részletét említem: a tisztaságot. Nem ott van a baj, hogy a mai ember tisztátalan, hanem hogy nem tartja értéknek a tisztaságot. Ez egy akkora értelmi zuhanás, hogy lehetetlen megtartania. Csak amiért lelkesedik, amit értéknek tart, afelé húz az ember tekintete. S ez a szentségnek csak egy részlete. (*Barsi Balázs*)

Magyar baptisták a határon innen és azon túl

8. A tengerentúli magyar baptisták helyzete (1. rész)

Történelmi okok idézték elő a magyar baptisták kivándorlását Kárpát-medencéből a tengerentúlra. Már a 19. század utolsó évtizedeiben jelentek meg azok a társadalmi, politikai feszültségek, amelyek az erőteljes iparosodással, a parasztság elszegényedésével, a nemzetiségek önállósodási törekvéseivel jártak együtt. Sokan látták kilátástalannak jövőjüket szülőföldjükön, ezért vándorbotot fogtak, és a nyomor elől az „új világ” felé vették útjukat. Az első kivándorlási hullám idején a századforduló táján több mint egymillió magyar állampolgár hagyta el szülőföldjét.

A magyar baptista emigráció elsődleges célpontja Észak-Amerika volt. Az újonnan alapított gyülekezetek elsősorban a nagyobb amerikai városok magyar kolóniáiban alakultak meg. A legelső magyar baptista gyülekezet Clevelandban jött létre 1899-ben. Ezt követően a többi amerikai nagyvárosokban megjelenő gyülekezetekkel együtt 1908-ban létrehozták az Amerikai Magyar Baptisták Szövetségét. Itt határozták el a tengerentúli magyar baptisták összefogását és informálását célzó Evangéliumi Hírnök havilap kiadását.

A Trianonban összeesküvő nagyhatalmak által meghúzott új politikai határok teljesen fölszabdalták és elszigetelték a történelmi Magyarország területén ezer éven át békeségben együtt élő különböző nemzetiségek életterét. Ez nagyon megnehezítette az anyaországtól elszakított, határon túlra került közel öt millió magyar sorsát is. A trianoni nemzeti tragédiát követően ismét sokszázezer magyar távozott az utódállamok területéről Amerikába, akik között számos magyar baptista is volt. A jobb megélhetésért kívülről az is vonzotta őket, hogy a baptisták a legnagyobb protestáns felekezetté váltak már ebben az időben is Amerikában.

A két világháború között Dulity Miklós és Orosz István lelképásztorok szorgalmazására elindított segélyakcióikkal az amerikai magyar testvérek jelentős segítséget nyújtottak az „óhazában” sínylődő hittársaiknak. Ennek keretében 16 vagon ruhane-

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség gyülekezetei

műt és élelmiszer küldtek a megcsontított hazába, az elcsatolt Felvidékre, Erdélybe és a Vajdaságba. A készpénzben küldött segély összege száz-ezer dollár körüli összeg volt. A '30-as években az észak-amerikai szövetséghez 46 gyülekezet és misszióállomás tartozott, ahol 32 lelképásztor munkálkodott a 2.427 bemenített felnőtt tagot számláló közösségben.

Újabb 12 ezres menekülthullám érkezett a második világháború alatt, illetve a kommunista diktatúrák valóságos időszeke idején. Az 1956-os szabadságharc leverését követően pedig mintegy 40 ezer honfitársunk emigrált Amerikába, illetve Ausztráliába. 1960-ban Floridában agmenházat építettek 26 magyar gondozottal. 1961-ben a Torontó közeli Ráma táborban tartották első nyári bibliai konferenciájukat a magyar baptisták. Azóta ebben a Tahihoz hasonló ifjúsági táborban jönnek össze minden évben néhány napra magyar nyelvű bibliatanulmányozásra a tengerentúli magyar baptisták.

A hatvanas években gyors asszimiláció kezdődött el az emigrációban, ennek hatására a magyar alapítású gyülekezetek egy része az angol nyelv használatára tért át. Képzett lelképásztorok hiányában a magyar anyanyelvű gyülekezetek megmaradása is veszélybe került. Ennek ellensúlyozására dr. Haraszi Sándor kezdeményezésére 1972-ben az amerikai, illetve magyarországi baptista szövetség között megállapodás értelmében "Lelképásztorcsere-programot" hoztak létre, melynek eredményeként 10 lelképásztor végzett szolgálatot Torontó, Kipling, Kelowna, Cleveland, Detroit magyar gyülekezeteiben. (folytatjuk)

Mészáros Kálmán
egyházelnök/lelképásztor

Szentföldi zarándoklatok

„Az Ige testté lett...”

Szentírási üzenet lelkületével tervezi folytatni zarándoklatait az Ökumenikus Tanulmányi Központ. Ezeknek során közösségeink felkeresik azokat a bibliai történelmi helyeket, ahol Jézus „köztünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét” (Jn 1,14).

A szentföldi (Izrael) látogatásokat a jövő évben két alkalomra készítjük elő:

2010 tavaszán április 29–május 6. között, valamint ősszel október 7–14. napjain. Mint már 20 éve, jövőre is teológiai-bibliai ismereteket tartalmaznak látogatásaink, hogy a résztvevők megerősödjenek keresztyén hitükben, és átéljék a felekezeten átívelő testvéri-lelki közösség ajándékait.

Ebben az értelemben várja az ÖTK az előjegyzéseket, illetve a tájékozódó kérdéseket, amelyek a lehető legkedvezőbb árak kialakításához nyújtanak segítséget. A részletek ismertetése lehetséges az Ökumenikus Tanulmányi Központ által (Budapest 1114, Bocskai út 15. tel./fax: 36/1/466-4790, e-mail: okumenik@freestart.hu; vagy 06/70/508-7624 Gimesi Zsuzsa lelkész számán és e-mail címen: ssnngms@citromail.hu.

Az Ökumenikus Tanulmányi Központ a lehetőség kialakulása miatt 2010 őszére (október) – kellő jelentkezés esetén – egy szíriai látogatást is szeretne megvalósítani „a damaszkuszi útról” szóló bibliai leírás (ApCsel 9,1-9) értelmében. Erre is szeretettel várja az érdeklődéseket.

Különös találkozás

A Váci Fegyház és Börtön bibliakörének szolgálata a Pestszentimrei Baptista Gyülekezetben

2009. november 15-én, vasárnap, a délelőtti istentisztelet keretében gyülekezetemben szolgáltunk testvéreimmel, akik a Váci Fegyház

és Börtön bibliakörének tagjai.

A szolgálatot végző csapat összetétele vegyes volt, hiszen körünkben üdvözölhattük a Váci Fegyház és Börtön parancsnokát, *Vatai Gyula* ezredes urat, a börtön lelkészét, *Csuka Tamásné* református lelkipásztort, valamint kedves férjét, *Csuka Tamás* református püspök urat is, akinek a délelőtti igehirdetői szolgálatot köszönhetjük. Azokon a testvéreken kívül, akik jelenleg is fogva tartásuk idejét töltik, már szabadult testvéreink is részt vettek ebben a szolgálatban.

A magam részéről nagy reményekkel vártam ezt a lehetőséget, és kíváncsi voltam, hogy a gyülekezet tagjai hogy fogadják majd a börtönből érkezettek szolgálatát.

Hálát adok az Úrnak azért a lehetőségért, hogy több mint fél éve ott lehetek köztük, részt vehetek a hitéleti alkalmakon. Hiszen számomra ők nem bűnözők, nem a társadalom számkivetettjei, hanem testvéreim az Úr Jézus Krisztusban, akiket igazi testvéri szeretettel szeretek, és akiknek hitélete sokszor példa a számomra.

De vajon hogy lesznek ezzel a kérdéssel egy kinti gyülekezet tagjai? Vajon nyitott szívvel fogadják őket? Lesznek bennük esetleg előítéletek feléjük? Mivel az istentiszteleti alkalom után nem sok lehetőség nyílt a beszélgetésre, utólag megkérdeztem pár testvért, milyen hatással volt rájuk ez az alkalom, és hogy látták a Váci Fegyház és Börtön bibliakörének szolgálatát.

Várdainé Gyimóti Henrietta
teológiai hallgató

Így láttuk a különös találkozást

„Minket nem képzett teológia, de elhívott Isten szent Fia...” – énekelte együtt megindítóan püspök, börtönparancsnok, börtönlelkész, szabadult és fogva tartott, és mindegyikük az új életéről, a Jézus oldalán való reményeségről tanúskodott mint megtért bűnös. Széppé tehető, mint ahogy az egyik elítélt elmondta:

„Óriásit változott a gondolkodásom. A bűnöző életmód nem azt jelentette, hogy ezt vagy azt elkövettem, hanem hogy a *bűn* kötözt meg. Soha nem gondoltam az áldozatokra vagy a következményekre. Amióta megtértem, a szó szoros értelmében kiszabadultam a *bűn* fogságából, és tudok gondolkozni, látom a tetteim következményeit, szükségesnek és jogosnak tartom a büntetésem, s örülök, hogy némely áldozattól sikerült már bocsánatot kérnem.” Másikuk – akinek már a szabad, kinti világ is megmérte az új életét – mondta el: „Csak Isten képes megmutatni igazán, mi lakik belül. Ember nem tud megváltoztatni, mert nem tud üdvösséget adni, sem szülő, sem tanár, sem bíró. És elég neki egy rövid ima: az igaz bocsánatkérés szava. És már nincs félelem, nincs kihallgatás, rendőrségi razzia, de van bejelentett munka, feleség, gyermekvárás, boldog élet.” A börtönparancsnok szavai döbbenetes hatással voltak rám, amikor saját megtérése kapcsán is hangsúlyozta, hogy a sebkegyógyítás egyénileg és társadalmilag is mennyire fontos, hisz a gyógyítatlan sebkegyógyíttá tesznek, s ma rengeteg egyéni és társadalmi kudarcot kell hogy megéljünk. (Hálóné Cseh Ágota)

A bűnt Isten megbocsátotta, de a következményeit viselni kell és elfogadni. (Uzonyi Ferenc, *iff.*)

Mindenképpen elmondható, hogy szokatlan alkalom volt, nem vettem még részt ilyenben. Azok munkáját dicsérem, akik ezt a szolgálatot felvállalják, és nem idegenkednek a bűnözőktől.

Annak idején Jézus Krisztust is megrótták, amiért a bűnösök barátja volt, amiért egyáltalán együtt volt ve-

lük. Ez az alkalom számomra megmutatta, hogy mit tud tenni a Szentlélek, milyen változást tud hozni embertársaink életébe.

Miközben őket hallgattam, egy történet jutott eszembe, ami lelkipásztor édesapámmal esett meg: egy nap egy cigány származású férfit fogadott a házába, ellátta szállással, étellel. Reggel édesapám felébredt és elment reggelit venni, miközben ez a férfi még aludt. Amikor édesapám hazaért, a férfi már fent volt és sírt. Édesapám megkérdezte tőle, hogy mi baja van. Akkor így válaszolt: Tudja, ha pár évvel ezelőtt lettem volna ebben a helyzetben, mire maga hazaért volna, én kiraboltam volna magát. Most azonban boldogsággal tölt el, hogy itt ülhetek és várhatom a házigazdát. Mert az Úr kegyelmének köszönhetően már megváltoztam.

Ez a kis történet jutott róluk eszembe, akik bár még a börtönben töltik büntetésüket, de egyáltalán nem voltak félelmetesek. Őszinték voltak, nem voltak mesterkéltek. Mi hívők gyakran felveszünk egy mesterkélte kánaáni nyelvet, ők azonban természetes, egyszerű, közérthető nyelven szólaltak meg.

Megfogalmazódott bennem az a gondolat, hogy milyen jó, hogy az Úr Jézus kilép a templom és az imaház falai közül, és ott is lehet vele találkozni. Mert mi jól érezzük magunkat az imaházban a hívő testvérek között, de ki törődik azokkal, akik adott esetben éppen börtönben vannak? Ezek a testvérek bemutatják nekünk, hogy mit képes okozni a bűn, hova tud jutni az ember a bűn miatt, de bemutatják Isten szabadítását is. Most ők hozták be az Úr Jézust az imaház falai közé. (Nagy Sándor gyülekezetvezető)

Jubileumi hálaadónap Hajdúbagason

2009. augusztus 16-án ünnepelte a hajdúbagosi baptista gyülekezet fennállásának 100. évfordulóját. 1909-ben Kornya Mihály magvetésével hitre jutott Király József testvér. Az ő megtérésével indult el a misszió Hajdúbagason.

Már délelőtt sokan érkeztek a jeles eseményre az ország különböző részeiről az innen elszármazott testvérek, akiknek a szívét az Úr iránti hála és köszönet töltötte be az elmúlt évtizedekért. Együtt örültek velünk a korábbi évtizedekben itt szolgált lelkipásztorok és lelkimunkások is, akik az igei üzenetek mellett az ő személyes bizonyosságtételeikkel is építettek bennünket. Délelőtt Szabó Pál testvér hirdette az igét, aki Hajdúbagason a leg hosszabb ideig munkálkodott, majd Dani Csaba lelkipásztor és felesége bizonyosságtétele következett. Délelőtt találkozhattunk még id. László Gábor testvérral is, aki ebben a körzetben lett felavatva. Ő is bátorított és buzdított bennünket igei gondolatokkal.

Délben a nőtestvérek által készített ebéd mellett közösen eleveníthettük fel az elmúlt időszak emlékezetes ese-

ményeit. Délután Dobos Péter presbiter testvérünk hirdette az igét közöttünk.

Ő ügyintézőként munkálkodott itt korábban, ez idő alatt készült el az új kisterem és az új szolgálati lakás is Urunk kegyelméből. Az ünnepi alkalmon a helyi lelkipásztor elevenítette fel az elmúlt száz esztendő alatt, sok-sok harc és megpróbáltatás között átélteni isteni vezetést és gondviselést. Az alkalom ünnepi légköréhez a debreceni Sacra Musica énekkar alkalomhoz illő lelki énekei, és a Hajdúbagosról származó Sáska Emil testvér szervezésével is hozzájárultak.

Bízunk az Úrban, hogy ő a jövőben is vezetni fog bennünket a győzelem hona felé, és a gyülekezetnek nemcsak múltja, hanem jövője is lesz.

Tömöri Gábor lelkipásztor

Bemerítés Pakson

2009. szeptember 27-én délután a nagydorogi imaházban gyűlt össze a körzet testvérisége hálaadónapra, melynek fénypontja bemerítés volt. Laposa Jánosné Zsuzsi néni kislánykorában már járt szüleiével a madocsi baptista imaházba, ahol nagymamája gyülekezeti tag volt. Közben felnőtt, jött a háború, férjhez ment, így elszakadt a közösségtől. Sok próbán ment át, de szívében mindig ott volt a vágy: Istent jobban megismerni. A rádióban azért rendszeresen hallgatta az istentiszteletet. Pár évvel ezelőtt egy húsvétvasárnap eldöntötte, hogy nem a rádióból hallgatja meg a „misét”, hanem élőben. Elment a madocsi baptista imaházba, végigsírta az alkalmat. Úgy érezte, az igehirdetés minden szava neki szólt. Ettől kezdve még nagyobb vágy ébredt benne Isten iránt. Közben férje súlyos beteg lett, akit évenként keresztül hűségeseen ápolt, viszont

meggátolta abban, hogy részt vegyen az istentiszteleteken. A bácsi halála után, közel 79 évesen megérett benne, ő is szeretné az Úr Jézust követni a bemerítkezésben is. Nemes Nándor, a Kiskőrösi Szeretetház lelkipásztora hirdette az igét.

A paksi körzet életéből

Hálaadónap

2009. október 18-án körzeti hálaadónapot tartottunk Pakson. Erre az alkalomra Katona Béla kiskunhalasi lelkipásztort, a Déli Egyházkerület elnökét hívtuk vendégszolgálatra. A délelőtti istentisztelet alkalmán belül sor került Vasadi Teodor testvérék harmadik gyermekének bemutatására is. Mindezt felvette a Paksi Városi Televízió, majd a következő héten vallási műsorként adásba is került. A városi tévé minden hónapban egy-egy felekezetet műsorát sugározza – többszöri ismétléssel –, ami nagyszerű lehetőség a missziózásra, ugyanakkor komoly felelősséggel jár. A vallási műsor szerkesztője Berkes Sándor testvér, aki gyülekezetünk avatott evangélistája, teológus.

Gyermekbemutatók

2009-ben három gyermekbemutató volt. Február 8-án Hanol Zsolt és Emőke hozta el első közös gyermeküket, Zsoltot a gyülekezetbe, hogy imádkozzunk érte. A hívő nagyszülők imádsága itt is meghallgatásra került az Úr előtt.

Lelekipásztorunk, Vasadi Teodor és felesége, Tímea két kislány után egy kislányt kaptak ajándékba az Úrtól. Zsanettért október 18-án a nagypapa, Vasadi Lajos érsekcsanádi lelkipásztor imádkozott.

Egy héttel később, október 25-én a Tolnai házaspár, Krisztián és Lídia negyedik kislányukat, Dórárt hozták először a gyülekezetbe. Adjon az Úr testi-lelki növekedést mindnyájuknak!

Vasadiné Kiss Tímea

A termékenység a boldogság

A kegyelem haszna nemcsak az, hogy jól érezzük magunkat, hogy boldogok legyünk a bőrünkben, hanem az is, hogy igazi célt találjunk és teljesen annak éljünk. Hívó életet tehát váljon termékenyvé, ahogy Péter apostol írta levelében: „Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem lesztek a mi Urunk Jézus ismeretében sem télenek, sem terméketlenek.” (2Pt 1,5) Mit jelent ez a termékenység? Az apostol rögtön ki is tér ennek megfogalmazására: „...minden igyekezetetekkel törekedjétek arra, hogy a hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget...” (2Pt 1,5–6)

Darwin teológiát is tanult – „szégyellni való titok”?

Ki gondolta volna, hogy a fajok keletkezésének teoretikusa jó minősítéssel zárta le teológiai tanulmányait. Hogy mégsem lett belőle lelkész, az egy tengerészkapitány „csábításának” tudható be...

(London) – A fejlődélmélet kigondolója, *Charles Darwin* „A fajok eredete” című alapvető műve 150 évvel ezelőtt jelent meg. Akkoriban az angol természettudós kijelentette: „szégyellni való titok” volt az életében az, hogy teológiát is tanult. Orvosi, biológiai tanulmányok után kalandozott a teológia területére. Mikor Darwin otthagya az orvosi egyetemet, apja megjegyezte, hogy kisebbik fia becsületes munka nélkül marad, így elküldte Darwint Cambridge-be teológiát tanulni. Ez 1827-ben történt. Itt került először kapcsolatba a természetrajz több tekintélyével. Három egymást követő évben látogatta *John Stevens Henslow* fiatal tiszteletes és botanikaprofesszor óráit. Kétkedett saját hitében, de nem talált semmit az akkori teológiai munkákban, amit ne tudott volna elhinni. 1828-ban kijelentette, hogy nem érzi magát eléggé eltökéltnak, hogy belépjen az egyházba. Az 1831. januári vizsgán tizedik lett a 178-ból, ezzel saját magát is meglepte. Tanulmányai befejezése után is Cambridge-ben maradt, érdeklődését később a teológia után a geológia felé fordította. És akkor jött a HMS Beagle kapitánya, s elcsábította őt közel ötéves tengerhajózásra. Munkássága során ide-oda ingadozott a hit és az ateizmus között. Darwin apja és nagypapja kifejezetten az evolúciós gondolkodás felé irányították figyelmét. De felesége, *Emma* gyakorló hívő anglikán volt. Házasságkötésük előtt azt kérte, olvassa el Charles a János evangéliuma 13. fejezetét. Darwin fiatalabb éveiben még így gondolkodott: „Jézus válása csodálatosan alkalmas a boldogságról alkotott elképzeléseink megvalósítására, akár erről a világról, akár az elkövetkezendőről van szó”. Szerinte Jézus istensége ad lehetőséget arra, hogy megértsük a valóságnak és a bizonyosság láncolatát. (*livnet.ch* - 2009-11-19/20 - dr. békefjy - www.reformatus.hu)

ÉBEN-HÁÉZER Egy bemerítés 60. évfordulója

Hatvan évvel ezelőtt – többéves kihagyás után – emlékezetes lelki tavaszt élt át az újpesti gyülekezet. Abban az esztendőben ugyanis egymás után adta át szívét az Úr Jézusnak számos serdülőkorú fiatal és néhány középkorú üdvkereső. Az akkor még ifjú, felavatás előtt álló lelképásztor, *H. Kovács Géza* testvér hosszú heteken át foglalkozott az új megtérőkkel, hogy felkészítse őket a bibliai keresztségre. 1949. november 20-án aztán – *Baranyay Mihály* és *Kalkó József* lelképásztorok keze által – harminckét fehér ruhás pecsételte meg hitét külsőképpen is a bemerítéssel.

A jeles eseményről 2009. november 22-én, vasárnap délután emlékezett meg az újpesti gyülekezet, egygyé válva a hálaadásban a még életben lévő egykori bemerítettekkel. A jubilánsok egyike, *Győri Kornél* lelképásztor Jn 15,13–17 alapján elmondott prédikációjában társai és az egész gyülekezet figyelmét Megváltónk életmentő kijelentésére, üdvösségünk szilárd alapjára irányította: „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki... titeket”. – Szántó Lajos levélben küldte el Krisztus-kö-

Egy leány (Dobnérné Győri Erika) a 60 éve bemerített 32 megtérő közül. A bemerítő Kalkó József, fotó: Thomán Ferenc)

vetésre törekvő életútját bemutató bizonyágtételét. *Dobnérné Győri Erika* egy *Túrmezei*-verssel vallotta meg: „Ha Te nem lennél, két riadt kezemből / kihullatnám az életem... / hisz mindenem vagy, Uram, énnekem”.

A gyülekezet jókívánóságait *Kocsi József* presbiter tolmácsolta prózában, versben pedig *Alvóriné Hegedűs Gabriella* tette ugyanezt, életre keltve *Lukátsi Vilma* veretes sorait: „– Emlékeztek! És mintha csak tegnap történt volna, / halljátok meg ismét az elhívást, / és dobbanjon rá újra szívetek... / Az Úr vezet...” Az énekar szolgálata nyomán még hosszú ideig visszhangzott imádságként a szívünkben: „Maradj velünk, mert immár estvéledik...”

(Számadó)

Johann Lukasse látogatása Magyarországon

Johann évtizedek óta gyülekezetplántáló szolgálatban van. Belgiumban több mint tíz gyülekezet alapításában vett részt. Ő az elnöke az ECMI szervezetnek, ami Európa-szerte segíti és támogatja a gyülekezetplántálókat. Missziós csoportokat szerveznek, képzéseket tartanak és mentori szolgálatuk is van a gyülekezetplántálók felé. Meghívásunkra december elején Magyarországra érkezett. Találkozott dr. Mészáros Kálmán egy-

házelnökkel, majd előadásokat tartott a bicskei vezetők és gyülekezetplántálók konferenciáján. Elmondta, hogy a szolgálat egyik alapja, ha a vezetők egységesekek és tisztelik egymást. Második előadásában arról szólt, hogy a katolikus kultúrában hogyan lehet az evangéliumot hirdetni. Nagyon sok új szempontot rávilágított. Vasárnap pedig a Budaörsi Kőszikla Gyülekezetben prédikált. Johann szíve azért ég, hogy új gyülekezetek népesítsék be a szellemileg kiszáradt Európát. Amikor elköszöntünk tőle, kölcsönösen kifejeztük, hogy ez a találkozás egy hosszabb távú együttműködés nyitánya volt.

Durkó I.

Az evangéliumnak és a zenének nincs határa

A budapesti Baptista Központi Énekkar jubileumi hangversenye a Vajdaságban

Szabadkán a városháza nagytermében szólt az evangélium az igehirdető és a kórus szolgálatán keresztül

A 480 éves anabaptista mozgalom és a 400 éves baptista világmisszió elindulásának jubileumi évében ünneppsorozat került megrendezésre Vajdaságban Szabadkán, Újvidéken és Bácspetrócön. A történelmi megemlékezéssel kibővített evangelizációs alkalmak ünnepi szónoka a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, dr. Mészáros Kálmán volt, akit elkísért az egyház Központi Énekkara Oláh Gábor vezetésével. Az alábbiakban az újvidéki Magyar Szó beszámolóját közöljük.

Együtt, egymással ünnepelte meg az európai baptizmus megalakulásának 400 éves jubileumát Újvidéken, advent első vasárnapján a gyülekezet és a magyarországi Baptista Központi Énekkar. A vendégek és a több nyelven beszélő testvérek szívélyesen köszöntötték egymást, mert, mint mondták, a zene és az evangélium határtalan. Számos zsolnárt együtt, ki-ki a saját nyelvén énekelt. Voltak, akik Belgrádból és Pancsováról érkeztek, hogy meghallgathassák a koncertet.

Bácspetrócön a kétezer ülőhelyes amerikai stílusú baptista templomban folytatódott a jubileumi ünneppsorozat

Az Úr kegyelméből megtartott ünnepi istentiszteleten Petar Ilić újvidéki lelkipásztor és Nyúl Zoltán, a teológia tanára, pacséri lelkipásztor köszöntötte a vendégeket és a nagy számban megjelenteket, a zenebarátokat. Oláh Gábor, az énekkar és a Kossuth rádió karmestere üdvözölve a testvéreket adott hálát a Mindenhatónak, hogy ezúttal Szabadka után Újvidéken, majd Bácspetrócön (Bački Petrovacon) ismét felléphetnek, hogy úgy érkeztek ebbe a gyülekezetbe, mintha hazajöttek volna. A világviszonylatban ismert kórusról elmondta, hogy 52 évvel ezelőtt, 1957-ben alakult meg Bányai Jenő karnagy és Beharka Pál orgonaművész vezetésével. Tagjai húsz gyüle-

Felemelő élmény volt a budapesti Baptista Központi Énekkar hangversenye az újvidéki baptista imaházban

kezetből tevődnek össze, valamennyien énekelnek a gyülekezeti kórusokban is. Az énekkart Pátkai Imre kísérte zongorán, aki a számos zongorafeldolgozást is készítette. Mindennapjainkról szólva kiemelte: „Míg a világ tele van problémákkal, mi Krisztusban mindannyian egyek tudunk lenni”.

A baptista mozgalom kezdeteiről, a 480 évvel ezelőtti anabaptista misszióról, majd a 400 évvel ezelőtt életre hívott baptista egyházzal dr. Mészáros Kálmán, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, egyháztörténész tartott előadást két részben, Újvidéken és délután Bácspetrócön. Sokan a vendéglátók közül elkísérték vendégeiket, és ismét meghallgatták az énekkar felemelő, magasztos élményt nyújtó előadását. S hogy a nemes törekvés, az együtt töltött órák megszüpítése nem hiábavaló, bizonyítja az is, hogy a záró éneket együtt énekelte a gyülekezet a vendégekkel.

(Újvidéki Magyar Szó)

Egyházkerületi küldöttgyűlés és konferencia

A Budapesti Baptista Egyházkerület (BBEK) 2009. november 28-án tartotta meg konferenciával egybekötött ez évi kerületi gyűlését.

Meláth Attila egyházkerületi elnök beszámolójában örömmel szólt arról, hogy az egyházkerület gyülekezeteiben ebben az évben is számos bemelegítésre került sor, nagy és kicsi, modernebb és konzervatívabb gyülekezetekben egyaránt. A pénzügyi beszámolóból kiderült, hogy az egyházkerület anyagi támogatásában több gyülekezetnek is el-, illetve lemaradása van. Ezúton kérnénk az érintett gyülekezeteket, hogy a BBEK egy korábbi közgyűlése által javasolt mértékben (20 Ft/tag/hó) járuljanak hozzá az egyházkerület rendes működéséhez szükséges anyagi terhek viseléséhez! Személyi változásokról is szó esett, Frittmann Zsombortól Papp Szabolcs vette át az alelnöki tisztelet, illetve értesültünk arról, hogy Macher Tivadar lelkipásztor letette egyházkerületi tanácsbeli tisztségét, 2010-től ugyanis Pécssett vállalt lelkipásztori szolgálatot.

Gyűlésünkön azokról a lelki támadásokról is beszéltünk, amelyek talán leginkább a lelkipásztorokat, szolgálattevőket sújtják, különös tekintettel a házastársi problémák terén. Éppen ezért a BBEK kidolgozott egy imaláncprogramot, amelyről már korábban olvashattunk egyházunk lapjában. Több gyülekezet készségesen csatlakozott az egyházkerületi imalánchoz, ezúton kérnénk a BBEK többi gyülekezetének (vagy akár más egyházkerület gyülekezeteinek) csatlakozását is. A programról részletesebb tájékoztatás és jelentkezés Horváthi Zsoltnál (886 01 27).

Alkalmunkon Mészáros Kornél, az MBE főtitkára is szót kapott, aki közösségünk egészéről adott átfogó tájékoztatást a jelen levő küldötteknek.

Az egyházkerületi gyűlés második felében két előadást is meghallgathattunk. Elsőként dr. Almási Tibor, a BTA rektora szólt a jelenlévőkhöz. Az újszövetségi gyülekezetek vezetési modellje címmel, majd Háló Gyula lelkipásztor beszélt a lelkipásztori elhívás felelősségéről.

Alkalmunk közös ebédrel ért véget, amelyet szeretettel köszönünk a vendéglátó újpesti gyülekezetnek.

egy résztvevő

Az Aliansz-imahét programja – 2010. január 3–10.

Minden testvérünknek Áldott Új Évet kívánunk! Legyünk a feltámadott Úr tanúi, éljünk Isten dicsőségére és embertársaink javára!

A 2010-es Aliansz-imahét anyagát a Cseh és a Holland Evangéliumi Aliansz állította össze. Köszönjük Hecker Frigyes testvérnek a fordítást! Az imahét teljes szövege letölthető a www.aliansz.hu/kiadvanyok-oldalrol.

Vasárnap

Tanúi leszünk – találkozzva a Feltámadottal

Textus: ApCsel 1,6–10; lekcio: Lk 24,13–35

A tanítványokat a Jézussal átélt események tették tanúkká. Együtt jártak meg magaslatokat és mélységeket; és vele voltak, amikor mélypontra jutott: a megfeszített katasztrófájánál.

Ekkor azonban egy olyan esemény tanúivá lettek, ami nemcsak kétségbeesésükből ragadta ki őket, hanem útnak indította mindnyájukat a világ végső határáig. Ettől kezdve a Feltámadott tanúi lettek. Megtapasztalták, hogy a Megfeszített nem halt, hanem él! Jézus alakja hirtelen egész más fényben jelent meg előttük.

Győzelem született a bűn és a halál felett. Ez a legfontosabb, a legnagyobb és a legjobb üzenet a világ számára – ez az „evangélium”! Ezt mindenkinnek meg kell hallania!

Hétfő

Krisztus tanúi legyünk – hogy növekedjen a hit

Textus: ApCsel 2,40–42; lekcio: Ef 4,11–16

Gyerekeink nőnek. A természetben évről évre megfigyelhetjük a növekedés folyamatát. A gazdaságot fejleszteni kell. Ha nincs növekedés, akkor valami nincs rendben, beteg a szervezet, növekedést gátló tényezők lépnek fel, amelyeket meg kell szüntetni. – Miért is szükséges a növekedés? Hogy elérjük általa a célokat: a gyerekek váljanak önállókká, a természet érleljen gyümölcsöt, a gazdaság biztosítson munkahelyet és jólétet. Hitünk sem stagnálhat, növekednie kell, érlelődni és gyümölcsöznie – az Úr dicsőségére és az emberek javára, jelen korunk és az örökkévalóság számára.

Növekedjünk fölfelé, Krisztus felé! Növekedjünk befelé, a Krisztus-hívők közösségébe! Növekedjünk kifelé, a világra tekintve!

Kedd

Krisztus tanúi legyünk – hogy az emberek üdvözüljenek

Textus: ApCsel 16,30–32; lekcio: Róm 10,9–13

A kirívó helyzetek gyakran elgondolkoztatnak bennünket. Nem kell mindig a klasszikus evangelizációs formára gondolnunk, ahol az emberek kizárólagosan átélhetik megmentésüket. Filippiben Pált és Silást, a Jézusról szóló üzenet hírnökeit, nem fogadták szívesen. Az evangélium örömhíre mégis változást kényszerített ki. Ezért bátran hirdették azt. A következmények: nyilvános megkötöttség és börtön.

Vajon ma is evangelizálnánk ilyen körülmények között? Fellepnénk Jézus tanúbizonyosságaként?

A tanú kötelessége, hogy elmondja amit látott és hallott, amit megtapasztalt, függetlenül a következményektől. Még sürgetőbb ez, ha az emberek megmentéséről van szó. Nem a tanú ment meg, hanem a Megtartó Jézus Krisztus.

Szerda

Krisztus tanúi legyünk – a város jóléért

Textus: ApCsel 8,5–8; lekcio: Jer 29,7

A városban történő változás példáját látjuk Fülöp samáriai munkálkodása nyomán. Bátran hirdeti ott a Jézusról szóló evangéliumot. Isten megerősíti szolgálatát a betegek és megkötözöttek szabadulása által. A Szentlélek megnyitja a szíveket, és ezáltal sokan hívőkké lesznek. Ennek látható eredménye, hogy „nagy öröm lett abban a városban”. A mi lakóhelyünkre is ezt kívánjuk. Mi az oka, hogy ez olyan ritkán történik meg? Bizonyosan nem Istene múlik, hiszen ő azt szeretné, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság megismerésére (1Tim 2,4). Akkor Krisztus gyülekezetén, rajtunk se múljon! Ha tehát felismerjük, hogy halogató várakozásunk, Istentől nyert hatalmunk használatának hiánya, vagy hitéletünk örömtelensége és tunyasága az ok, legyünk készek a változásra!

Hogyan változtathatunk ezen? Imádsággal, az Úrral való kapcsolat által! Azzal, ha újra és újra megnyitjuk szívünket Isten Lelke előtt, aki örömmel, bátorsággal és kitartással akar bennünket megajándékozni, hogy az evangélium hiteles tanúi legyünk.

Csütörtök

Krisztus tanúi legyünk – hogy reménység ébredjen az emberek között

Textus: ApCsel 27,22–23.36.44b; lekcio: Jel 21,1–4

A mi civilizációnk is viharok közé keveredett. A riasztó hírek egymást követik. A globális pénzügyi válság, az energiakészletek végeessége hatással van a kereskedelemre, a munkapiacra, az árak alakulására; újfajta járványok riasztják az embereket; a környezet világszerte veszélybe került. A krízis nem tesz különbséget keresztyének és nem keresztyének között – mindnyájan egy hajóban ülünk. A világ még mindig abban bizakodik, hogy uralni tudja a helyzetet, hogy közös erőfeszítéssel legyőzzük a nehézségeket, de egyre többen vannak, akik már nem hisznek ebben. Az emberi lehetőségek határai egyre világosabban rajzolódnak ki előttünk.

Pál apostol jó példa ebben a helyzetben. Nem elcsüggeszteni, hanem bátorítani akarjuk az embereket. A mi Urunk már korábban is lecsendesítette a viharokat, és megmutatta igaz Úr voltát az idők tombolása fölött. Ő nagyobb a kríziseknél. Erről szeretnénk ma bizonyosságot tenni.

Péntek

Krisztus tanúi legyünk – nemzedékről nemzedékre

Textus: ApCsel 2,39; lekcio: 2Tim 1,3–8

Nagyanyám csodálatos asszony volt. Gyerekkoromban minden szünidőmet nála töltöttem, és sok szép élményem kötődik ezekhez az időkhöz. A legjobb azonban az volt, hogy általa ismertem meg az Úr Jézust. Hálószerzőjében függtek a képek a jó pásztorról és a 12 éves Jézusról; de mindenekelőtt a Biblia Jézus-történetei ragadtak meg. Olyan étellel teli módon tudta elmondani ezeket, kiegészítve saját élményeivel, mintha tegnap történt volna. Így vált Jézus számomra élő és megtapasztalható baráttá, akire mindig számíthatok. Gyermekkoromban ezek az alapélményeim olyan meghatározóak voltak, hogy a fiatalok kritikusa idején, a diákevek és a felnőtté válás időszakában sem rendültek meg.

És ha ez már az egészen kicsiny gyermekek esetében, szeretettől hordozott módon történik és személyes példaadás hitelesítése kíséri ezt az „oktatást”, akkor a hatás nem marad el. Akkor sem, ha esetleg csak évek múltán érnek be a gyümölcssei. Isten ígérete erősíti meg bizonyágtételünket.

„Nagymama, mesélj nekem még egy történetet!” – könyörög az unokám, ha este lefektetem. Ekkor Jézusról beszélhetek, arról, amit az én életemben is tett, és végül beszélhetünk Vele. Így adhatok vissza valamit nagy hálával mindabból, amit gyermekkoromban magam is kaptam. Drága lehetőség ez!

Szombat

Krisztus tanúi legyünk – hogy az emberek tájékozódni tudjanak

Textus: ApCsel 20,18–19.35; lekcio: Mk 12,28–32

Szereti ön Istent? Szereti felebarátját? Ha igen – akkor ez csodálatos. Embertársai az ön életvitelén tájékozódhatnak. Ha nem – akkor életének legjobb része még ön előtt áll: Jézus tanítványává válhat! Attól kezdve már nem önmagának él, és embertársai tájékozódhatnak az ön életviteléből.

A Biblia a szeretet Istenét mutatja be nekünk. Ő nem az érzelmek játéka Istene. – Ha az emberek hallottak is valaha valamit országunkban Istentől, akkor többnyire mint valaki nagyon távollévőnek, szent magasságokban trónolóknak gondolják, akinek mindennapi életünkhöz nem sok köze van. Úgy vélik, nagyon messze van tőlünk.

De ez katasztrófális tévedés! Nem csoda, hogy a végén az Isten már csak valamilyen felsőbbrendű hatalomként vagy a világmindenséget létrehozó princípiumként jelenik meg („Valaminek lennie kell!”). Egy felsőbbrendű hatalmat vagy princípiumot azonban nem lehet szeretni. Kínos, hogy az igehirdetésekből mégis sokkal többször esik szó a felebaráti szeretetről, mint Isten szeretetéről.

Az Isten iránti szeretetről ezért nem szívesen beszélünk. Egy lelkes konferencián hangzott el a kérdés: „Szeretitek az Úr Jézust?” Erre nagy felbolydulás kerekedett. Mert a felebarát iránti szeretet elismert dolog és a keresztyénség lényegéhez tartozik. A felebarát iránti szeretet azonban nem fejezi ki a teljességet. Főképpen nem helyettesítheti az Isten iránti szeretetet. A felebaráti szeretetben persze megmutatkozik az Isten iránti szeretetünk is, hiszen a két dolog összetartozik. Azonban az Isten iránti szeretet nélkül nem tudjuk embertársunkat sem szeretni, legalábbis nem a bibliai értelemben vett szeretettel.

Az embereknek példa lehet az ön életvitele, életstílusa, ha akarja, ha nem. Ezért tehát gondolja meg: szereti ön Istent? Szereti felebarátját?

Vasárnap

Krisztus tanúi legyünk – hogy Isten dicsőíttessék

Textus: ApCsel 14,14–17; lekcio: Fil 2,5–11

Az imahét végén felmerül a kérdés: Mi bizonyágtételünk célja? Miben mutatkozik meg ennek hatása (hogy az eredményességről ne is beszéljünk)? A hitvallásaink gyakoriságán? A megtérők számán, illetve a gyülekezeti gyarapodás számán? Vagy talán saját lelki növekedésünk jelein? És ha mindez nem mutatható ki, akkor ezt úgy kell értenünk, hogy Isten elhagyott bennünket? Hogyan ítélnénk meg a fenti (sokszor bevallatlan) mértékeink szerint Jézus kereszthalálának pillanatát? Persze hogy ezt nem hasonlíthatjuk saját helyzetünkhöz. Élete és Isten iránti odaadása egyedülálló volt. A Fil 2. részében mégis arra szólítottunk fel, hogy „az az indulat legyen bennünk, amely a Krisztus Jézusban is volt”. És olyan életet folytassunk, mely az ő megaláztatásának megfelelője. Nem utánozhatjuk, de az indíttatás legyen hozzá hasonló! Nyilván nincs senki, aki olyan volna, mint ő, de mindnyájunknak hozzá hasonlóvá kell válnunk.

Bizonyágtételünknek és szolgálatunknak, a Krisztus-hívó ember életének alapvetően egyetlen rendeltetése van: hogy Isten dicsőíttessék általa. Pál és Barnabás lisztrai tartózkodásának eseményei ezt teszik nyilvánvalóvá: még a különleges szolgálatra elhívott és kimagasló tehetséggel megáldott ember sem mond mást, mint amit egy tanú mondhat. Tanúskodnak annak nevében, aki elküldte őket; a küldöttek az őket küldő nevében szólják azt, ami rájuk bízott. Szavaik és tetteik, sőt egész életük Istenre mutat. Ahogy Keresztelő János olyan erőteljesen ábrázolt mutatójára a megfeszített Jézusra mutat (Grünewald ismert képe az isenheimi oltárképen): „Neki növekednie kell, nekem pedig alábbszállnom.”

A tanúságtevők dolga, hogy a mindenható és irgalmas Teremtőre utaljanak: lássátok meg alkotásaiból irántunk való jóságát! Jézus Krisztusra mutassanak, aki minden ember egyedüli megtartója. És rábízhatják magukat a Szentlélek vezetésére, aki hitelessé és gyümölcsözővé teszi szavaik és tetteik bizonyágtételét. Akik ennek a csodálatos Úrnak a bizonyágtévőivé válnak, azok élete a legértékesebb gyümölcs, amely Istent dicsőíti. Istené legyen egyedül minden dicsőség!

Kedves imádkozó testvéreim!

Itt az idő, hogy újra egész szívünkkel odaszánjuk magunkat életünk Urának, hisz csak a vele való közösségben tudunk jobban sáfárkodni a következő évben a ránk bízott talentumokkal. Tőle nyerjük az elhívást és az erőt az evangélium további megélésére és hirdetésére, hogy elvégezzük azt a részt, ami a mi személyes küldetésünk Isten országa építésében.

A 2010-es imahét programja egyik legfontosabb lételemünknek, a tanúságtételnek sokrétű feladatára világít rá. Ebben csupán a saját erőnkre támaszkodni kétségbeejtően kevés. A Krisztussal való találkozás indít el az élet útján, az élő kapcsolat pedig a hitben és a reménységben való növekedés kulcsa és motorja. Magunktól, önálló indítékból, a saját fejünktől vezérelve tévedünk és eltévedünk. Isten Lelke az, aki megragad, ő tesz késszé és képessé arra, hogy Krisztusról, Krisztusból szóljunk.

A 2009-es Aliansz-imahét örömmel átélte közösségei biztatnak, hogy mily nagyszerű dolog, ha Isten választott népe, az Egyház együtt ünnepel. Így azt várjuk, hogy a 2010-es esztendő sok sok megszorítása közepette is a közös imában áldásokat nyerünk a Kegyelem Atyjától.

A 2010. február 8–14. közötti Házasság Hete témája az Isten felé és az egymás felé való elköteleződés lesz. Örömmel látjuk, hogy ezentől évre egyre többen csatlakoznak a kezdeményezéshez. Az az imádságunk, hogy megforduljon a jelenlegi trend, és újra a Krisztus-központú, boldog házasságok kerüljenek túlsúlyba hazánkban.

A tanúságtétel szavakban, Krisztus megvallásában (Mt 10,32) és a szeretet cselekedeteinek gyakorlásában (Mt 25,40) egyaránt lehetséges és szükséges. Kérem, gondoljunk az Aliansz-imaheti imaközösségeinkben is az evangélium sokrétű megnyilvánulásának, kiadásának megvalósulására, célhoz érésére, hogy az Úr Jézus Krisztus dicsőíttessék mindenekben!

Szuhánszky T. Gábor

a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) főtitkára

Érdekes...

Egy ötezer forintos bankjegy milyen soknak tűnik, ha elviszed a gyülekezetbe, és milyen kevésnek, ha a bevásárlóközpontba mész.

Milyen hosszúnak tűnik, ha egy órán át Istennek szolgálunk, de milyen rövidnek egy hatvanperces sportközvetítés.

Milyen hosszú az a pár óra, amit a gyülekezetben töltünk, de baráti körben igen gyorsan eltelik ugyanennyi idő.

Imádkozáskor szinte semmi nem jut eszünkbe, de ha barátunkkal/barátnónkkal beszélgetünk, nincs ilyen gondunk.

Ha egy meccsen hosszabbítanak, a közönség lelkesedése határtalan, de ha az istentisztelet kicsit hosszabb, a legtöbben panaszkodnak.

Néha milyen nehéz egy fejezetet elolvasni a Bibliából, egy ponyvaregényt pedig nem tud letenni az ember.

Az emberek a koncerteken és a meccseken tolonganak az első sorban levő helyekért, de a gyülekezetben a hátsó sorokért folyik versenyfutás.

Egy keresztyén eseményt jó előre be kell illeszteni az időbeosztásunkba, de ha valami más program jön közbe, még az utolsó pillanatban is maximálisan rugalmasak vagyunk.

Milyen nehéz megtanulni az evangéliumot elég jól ahhoz, hogy másoknak el tudjuk mondani, de milyen könnyű a pletyka megjegyzése és továbbadása.

Fenntartás nélkül elhisszük, amit a napi sajtó mond, de megkérdőjelezzük a Biblia évezredek próbáját kiállt tanítását.

Mindenki a mennybe akar jutni, de úgy, hogy ezért ne kelljen semmit hinni, gondolni, mondani, tenni.

Érdekes? Hiszel? Gondolkodsz?

(Internet)

Igehirdetők a mérlegen

„Míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (2Kor 9,22–27)

Bevezetés

Elgondolkoztató az, hogy Isten az ő felséges üzenetének tolmácsolását nem az angyalokra, hanem reánk, gyarló emberekre bízta. Bennünket vesz kezébe eszköz gyanánt Isten az ő nagy művének elvégzéséhez, hogy kiábrázolja az emberek lelkében Krisztus arcát.

Ezt a nagy munkát az igehirdetés által végezhetjük. Ezért kell tudatosítani magunkban az igehirdetés fontosságát, és sohasem szabad elfelejtenünk azt, amit Pál apostol által íratott meg a mi Urunk: „Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által...” (Róm 10,17)

Szoktuk ugyan mondogatni, hogy a lelkipásztor szószéki szolgálata a munkájának csak igen kicsiny részét képezi, mert a munka nagyobb részét a szószéken kívül kell elvégeznie. Ez általában igaz, de mélyebbre tekintve azt kell megállapítanunk, hogy az igazi lelkipásztori szolgálat a szószéken kívül is: igehirdetés. Beteglátogatásaink, családokban való szolgálatunk, magánbeszélgetésünk stb. érne-e valamit az Ige nélkül? Hányszor döbbenem rá magam is, hogy haldoklók vagy koporsók mellett milyen gyarló az emberi szó, s ha nem az Ige tolmácsolói volnánk, joggal vághatnák a fejünkhöz, mint Jób tette barátaival, mondván: „Nyomorult vigasztalók vagytok ti...” (Jób 16,2) Éppen ezért kell vi-

gyáznunk arra, hogy megmaradjunk az Ige alapján, s ha van itt megbánivalónk, azt meg Isten színe előtt becsületesen tegyük meg, és térjünk vissza a forráshoz, a tiszta Igéhez! Ha igaz az, hogy „ecclesie semper reformari debet” – úgy igaz az is, hogy „predicatio semper reformari dobet”. Ezt a reformációt tehát végre kell hajtani mindnyájunknak, a magunk igehirdetésénél. De ezt a megújulást nem találhatjuk meg máshol, csak a forrásnál, az Igénél. Azt mindnyájan tudjuk, hogy az Ige maga a Krisztus. Tehát az igehirdetés Jézus Krisztus hirdetése. De nem úgy, hogy kiállok a szószékre, és elkezdem hirdetni Jézus Krisztust, hanem úgy, hogy elfogadja és felhasználja az én beszédemet, és abban ő maga szólal meg. Jézus Krisztus tehát nemcsak tárgy a igehirdetésnek, hanem cselekvő alanya és tárgy egyszerre. Valaki ezt így mondta az igehirdetőknek: „Rangrejtve Krisztus vagy!”

A forrás tehát nem lehet más, mint maga az Úr Jézus Krisztus. Ebből következik, hogy az igazi prédikáció nem belőlem buzog, hanem Jézus Krisztusból. Ez pedig csak úgy és akkor történhetik meg, ha ezt kérem és akarom. Itt elsősorban az lenne a fontos, hogy mondjunk le arról, hogy tudunk prédikálni, hogy „rutinos” igehirdetők vagyunk, mert ha ezt nem tesszük, abból az következne, hogy tudunk Szentlélek nélkül is prédikálni.

Szabó László

(egyházelnökiünk volt 1951–1961 között)

Értjük is?

Tényleg nem számít, hogy ki milyen vallási körbe tartozik, csak Jézus nevében cselekedjék? A „ne tiltások el” kifejezés toleranciát vagy teljes egyetértést, azonosulást igényel (Lk 9,49–50)?

A krisztusi közösség nagy mélységek köré gyülekező pártos szakadását a Szentlélek semmiképpen sem igazolja (vö. 1Kor 1,10–13; 3,7.22–23). A közös nevező mindenképpen Krisztus („...én pedig Krisztus” – már Pál jözanító hitvallása önmagáról!). De mi a helyzet a formai kérdésekben? A jelzett szakaszból úgy tűnik, hogy „tanbelileg” semmi differencia nem volt a 12 tanítvány és az említett egyén között

(nem úgy, mint a mai keresztyén felekezetek esetében!). Ennek ellenére Jézus a módszertani, hovatarozási különbözőséget látva nem tesz semmiféle lépést a „szervezeti közösség” létrehozásáért, csak annyit parancsol, hogy ne tiltsák meg ténykedését. Sok ez vagy kevés? Attól függ! Arra ugyanis elég, hogy azokat megfékezze és jobb belátásra bírja, akik azt vallják, hogy aki nincs velünk, az ellenségünk, de arra nem elegendő, hogy ezen az alapon felekezeti határokat mossunk el. A „ne tiltások el” utasítás toleranciát jelent, és nem határelmosás általi azonosulást igényel (vö. Mk 9,39 kiegészítésével).

Dr. Almási Tibor

A legjobb rendező

Dénes, a fiatal orvos aznap nem ment be a kórházba.

Úgyes-bajos dolgait akarta elintézni a városban. Hónapok óta nem adott vért, s most úgy gondolta, hogy reggel korán felkeresi a véradóállomást. A könyvelőjéhez is be kellett vinnie néhány számlát, a kocsi napok óta égett a kijelzője, miszerint hamarosan kifogy a benzin. Hiányzott az éléskamrájukból friss kenyér, ezért a közeli élelmiszerboltba is be akart térni.

Először végiggondolta, hogy melyik ténykedéssel kezdje, melyik tennivalója várhat későbbre.

Miután kevéske reggelijét elfogyasztotta, beült kocsijába, és célba vette a közeli város véradóállomását. Hamarosan kitöltötték a szükséges papírokat, majd egyik ujjbegyéből vérmintát vettek, megnézték, hogy milyen a vérsűrűsége. Bizony, már ideje volt megcsapoltatnia magát, mert a szokásosnál sűrűbb volt a vére. Miután leadta a kis zsákocskába az aranyat érő, sötétvörös vért, nyomta egy ideig a helyét, majd a kis ragasztót ügyesen a pulóvere alá rejtette, és elköszönt az asszisztensnőtől.

Frissen pattant be kocsijába, és csakhamar a könyvelő irodájában termett, aki éppen kávéfőzött, és megkínálta őt is vele. Miután beszűröcsölte a barna folyadékot, átadta a kis számlákat, fizetett némi összeget, majd viszatért kocsijához.

Nos, mi van még hátra?

Oda kellene kanyarodnia a benzinkúthoz, mert már vészjóslóan villog a lámpa. De mégse. Inkább túlhajt a bevásárlóhelyre, s majd visszafelé betér tankolni, ami egy enyhe jobb kanyarral megoldható lesz.

Így is tett.

A kenyér mellett még jó néhány apróság belekerült a kosárba, lányai kedvenc édességei, a banánízű joghurtok, a kis energiatartalok, és a vékony cseh virslik.

Miután fizetett, számvetést tett magában rövid reggeli útjairól, és kocsijához lépett.

Kikanyarodott a parkolóból, és csakhamar a benzinkútnál találta magát. A véradást követő furcsa érzés lett rajta úrrá, ami egy kis melegségérzésből, szemszárzságból állott. Kilépve a kocsiból csakhamar megtankolt. Kis zöld táskáját a csomagtartóba dobta. Máskor mindig magával vitte, nem hagyott semmit a kocsiban. Mindkét keze szabad volt. Közben észrevett egy mögötte álló kocsit, ami szorosan

beállt utána, s nem a többi, éppen üres állást választotta. Furcsa, gondolta. Biztosan ráér az illető.

Belépett a pénztárhoz, és fizetett a fiatalembernek. Csakhogy a benzinkutas kissé elszámolta magát. Egy tízforintost visszaadva megköszönte Dénesnek a tankolást, mire ő közölte, hogy még 500 Ft hiányzik. A kék ruhás fiú a markában lévő pénzre nézett, majd sajnálkozva átnyújtotta a visszajárót. Elnézést kért tőle.

Kijutva az épületből Dénes ellépett a kocsija felé. Egy furcsa, velőtrázó kiáltásra lett figyelmes. A mögötte álló kocsiból egy fiatal nő lélekszakadva rohant be a kutasokhoz, Dénes azt hitte, hogy tolvaj után szalad, de csakhamar kiderült, hogy mentő után kiált.

Még nem nyitotta ki a kocsija ajtaját, amikor a mögötte álló kocsit felé fordult. Egy idősebb, volán mögött ülő nő rángatózott, habzott a szája, és a szeme felakadt.

Odalépvén kitépte az ajtót, ekkorra már mellette ordított a lánya, és próbálta rázni az eszméletlen nőt. Dénes megfogta a csuklóját, majd a nyakához nyúlt. Sehol nem érzett pulzációt. Az odaérkező benzinkutas közölte, hogy rögtön itt lesz a mentő.

Dénes fejében megfordult, hogy teljesen értelmetlen bármit is tenni, a nő meghalt. Rögtön itt a mentő, és megállapítják a hirtelen halált. Végigmerítte egyetlen pillantással a nő sápadt bőrét, majd arra gondolt, hogy néhány erőteljes, mellkasra mért nyomással megpróbálja serkenteni, hogy mégis, talán visszatér. Hátradönteni nem lehetett hirtelenjében az ülést, mert mögötte kapák, gereblyék voltak. Feltehetően nyaralóba vagy kiskertbe igyekezhetek. A lánya előbbre döntötte a háttámlát, így Dénes néhány erőteljes nyomással nekinyomta az ülésnek. Karjához nyúlt. Meglepve érezte a csuklójánál a lüktetést. Idegesen felfeltekintett a város felé, vajon mikor jön már a mentő. A lánya is meglepődött, és el-elmaradozott a síró-jajgató hangja. Megváltozott az idős hölgy hörgése, egyre inkább mélyen alvó benyomását keltette.

Dénes mellkasába furcsa melegség költözött. Véradások után már máskor is érzett hasonlót, de most még valami ismeretlen érzet is társult hozzá. Talán aki már visszatért a halálból, az érezhetett hasonlót.

Megérkezett a mentő. Röviden elmondta, mit látott, mit érzett, s most mi tapintható. A mentősök bólogattak,

és odafordultak a hölgyhöz. Egyre jobban kezdett feltisztulni. Mire Dénes visszaért a kézmosásból, már maga elé bámult. Jóleső érzéssel beszállt kocsijába. Lassan kikanyarodott a főútra, és végiggondolta ezt a reggelt.

A fiatal benzinkutas arca is beúszott elé, aki rosszul adott vissza. Dénes hálás volt a hibáért is. Az a néhány másodperc is jócskán kellett, hogy ne idő előtt ugorjon a kocsijába, hanem még ajtónyitás előtt meghallja a lélekvészítő kiáltást.

Amint egyre távolabb került a sokadalomtól, nyelni próbált, de szája száraz volt. A véradás után és az újraélesztés alatt észre sem vette, hogy apró remegés vette hatalmába. Izmaiban érezte, hogy ezen a reggelen nem ő irányította útjait. Hálás volt, könny szökött a szemébe, amit a szembejövő vezetők nem láthattak.

Arra gondolt, hogy nincs olyan rendező, aki mindezt így végig tudta volna játszani bárkivel is. A legjobb rendezőre gondolt, aki már oly sokszor felhasználta izmait, lábait, lépteit, figyelmét.

D. Nagy Imre

Az életcélről

Hogyan találjon életed igazi célt? Az életnek azon túl, hogy élni akar, egyetlen célja van: továbbadni az életet. Keresztyénként ezt kétféleképpen teheted: vagy testi gyermekeket, vagy lelki gyermeket vállalsz. Az első nem csupán rajtad múlik, de a második mindenképp.

Vállalj tehát gyermekeket! Ha nem ad az Úr, vagy nem lehetsz házas, fogadj örökbe valóságosan! De még inkább szerezz tanítványokat! Vállalj lelki felelősséget valakikért! Kísérd az életük változásait, imádkozz értük, beszélj nekik az igazi életéről, vezesd őket Krisztushoz! Ezek közül a tanítványok közül ne maradjanak ki gyermekeid és unokáid, rokonaid!

Ha te igazi életet élsz Krisztusban, akkor azt az életet érdemes továbbadni. Azt az életet viszont, melyet nem érdemes továbbadni, azt élni is hiábavalóság!

Épp ezért tehát vállalj gyermekeket, szerezz tanítványokat, vállalj lelki felelősséget valakikért ebben az évben! *(Igy)*

A méz és a történelem

A méhészkedés és az apiterápia egyidős az emberiséggel. A méz gyűjtését bizonyítja a Valenciában (Spanyolországban) található Arana barlang egyik rajza, ahol cromagnoni rasszhoz tartozó leány látható, amint egy fa odvában lakó méhcsaládot foszt ki. A méz a kőkorszak óta nemcsak édesítőszer, hanem kultikus jelentőségű. Esküvői ünnepeken, temetéseknel, varázslásoknál, tartósító- és fertőtlenítőszerként egyaránt használták. Fontos gyógyszeralapanyag.

Az ókori Egyiptomban jelentős volt a méhészkedés, amit templomi domborművek is bizonyítanak. III. Ramszesz és Tutmozisz fáraók a mézet a lakomák részévé tették. A piramisokban mézet és mézes süteményeket találtak. A balzsamozásnál is méhészeti termékeket használtak fel az egyiptomiak. A sumérok ékírása néhány mézzel készült orvosság receptjét is megőrizte.

Az ókori görögök az előkelő látogatóik megvendéglésekor szolgálták fel a mézet és az abból készített süteményeket és szeszes italokat. Az istenek ajándékának tartották, mint azt olvashatjuk az Iliászban és az Odüsszeusz-eposzokban. A méh a szorgalmat, a háziasságot, a takarékoságot, a jótékonyágot, a bátorságot, a kitartást és az éberséget jelképezte a görögöknél.

Az ókori rómaiaknak a császárság korában a nagy lakomáikon a második tálalóasztalaikon volt található a lépes méz és a mézzel sült kalács és a többféle mézzel tartósított gyümölcs. Kr. e. 171-ben nyílt meg a süteményesek piaca, a Forum cupenidis, amelynek választékát Cato jegyezte le. A mézből mézbort és többféle szeszes italt készítettek. Sok viaszt használtak fel a viasztáblák, fáklyák, gyertyák, házi istenszobrok készítéséhez. Magyarországon az Aquincumnál az ásatások során piros és szürke kalácskészítő negatív formákat találtak, amelyek segítségével mézeskalácsot tudtak készíteni.

Az egész arab és távol-keleti világ a mézet kiváló orvosságnak és tápláléknak ismerte el. Mint láthatjuk, Ibn Sina vagy a világot vezető Ibn Battuta a mézbornak és egy tengeri halfajnak rendkívüli potencianövelő hatásáról számoltak be. A Korán

(folytatás a következő oldalon)

A méz a Bibliában

A Bibliában a mézről és a méhekről is figyelemre méltó tanúságokat, leírásokat, történeteket olvashatunk. Az Ószövetségben méhészetéről nincs szó, de már Kis-Ázsiában a Kr. e.-i 14. század előtt ismerték a vadméheket és a mézet. A zsidók a vadméheket fosztották ki mézükkért. Néhányan a tudósok közül az 1Sám 14,25-ben, az Énekek 5,1-ben, a Jer 41,8-ban és a Bír 14,8–9-ben a méhészet nyomait vélik felfedezni. Az Ószövetségben szó van a méhek gondozásáról, elhelyezésükről, a méz kinyeréséről, amit a törvény írt elő. Méhészperekben még a nők tanúvallomását is elfogadták. 1997-ben Tel-Rehovban az *Amahai Mazar* professzor által vezetett ásatásokon méhkaptárak kerültek elő az egységes királyság Kr. e.-i 10–9. századi korából. A tel-rehovi méhészetben eddig három sorban elrendezett 30 db jó állapotú, szalmából és agyaggal tapasztott 80 x 40 cm-es kaptárakat és mézesedényeket találtak. A helyszínen még kultikus tárgyak is előkerültek, például „Nimsinek” felirattal ellátott korsófül. Ez a név Jéhu nagyapjáé volt. Elképzelhető tehát, hogy Jéhu családja Bét-Seán völgyéből származhatott, és feltehető, hogy övéké lehetett e méhészet is. A mostani felfedezés arra látszik utalni, hogy lépes méz előállítás (méhészkedés) a honfoglalás után is folytatódott Izrael földjén. Az Újszövetségben a Máté 3,4-ben olvashatjuk, hogy a vadméhek mézét az egyszerű ember is sokra becsülte.

A mézet az ismeretlen cukor helyett használták Izraelben. A méz a zsidók felfogásában a bőséget, jólétet jelképezte. Még az újszülötteknek is mézes vajjal kenték be a száját, hogy szépek és gazdagok legyenek. Halottak balzsamozására is alkalmazták, melyet bizonyít, hogy Heródes király feleségét, Mariannát halála után hét évig mézes teknőben tartotta szépségének megőrzése végett.

A méhek és a méz megtalálható volt sziklahasadékokban (5Móz

32,13; Zsolt 87,17) vagy fák odvaiban, ahonnan a földre kicsorgott (1Sám 14,26). A méznek több fajtáját ismerték a beduinok, mint például a csurgatott mézet (Zsolt 19,11); színmézet (Péld 5,3) és a lépes mézet (Péld 24,13; 27,7). A mézet a Szentírás pompás dologként jellemzi, melyet egyfelől hálaosan élvezhetünk (eledel) (2Móz 3,8; 4Móz 13,27; Jób 20,17; Ézs 7,15), másfelől azonban óv a túlzott élvezetektől (Péld 25,16.27). Használták még sütemény készítéséhez (2Móz 16,31); orvossággként (Péld 16,24) is. A méz először is az érték megtestesítője volt. A birtoklása ebben az időben a gazdagságot és a jólétet jelentette (1Móz 43,11). A „tejjel és mézzel folyó Kánaán” kifejezés a legelőekben és mézelő növényekben gazdag terület, ami aránylag kevés munkával bőségesen termelt, ezért az Ószövetségben Kánaánt így nevezik (2Móz 6,3; Jer 11,5 stb.). Még nagyobb értéke volt különösen a háborús időkben (Jer 41,8), vagy hasznos és értékes csecreáru (Ez 27,17). Még sok másnak a jelképe és használati tárgya volt. A menyasszony szépségének, vőlegény kedvességének leírásához szolgál eszközként (Péld 4,11). Ézsaiás könyvében a szíriai méhek az ellenség elleni fegyver, pusztulás jelképei (Ézs 7,18). Az asszír birodalom jelképe, jellegzetes rovára. Az asszírok a méheket támadásra használták fel a csatáikban. A mértékletesség, megbecsülés, kedves beszéd megtestesítője. Türelmes, bölcs beszéddel el lehet olyasmit érni, amit másképp lehetetlen (Péld 25,16). Az ige óv bennünket a hízelgő, fecsegő beszédetől (Péld 5,3).

Mivel a méz az emberi kedvesség kiábrázolója, éppoly kevésbé lehet azt tűzáldozatban bemutatni az Úrnak, mint a kovászt (3Móz 2,11). Emberi gonoszság és kedvesség egyaránt alkalmatlan Isten előtt. A szerető és hűséges Isten azonban megajándékoz bennünket kedvességekkel és jótéteményekkel, melyeket hálával élvezhetünk, hogy el ne tikkadjunk e világ sivatagában. Az 1Sám 14,24–45 eseményből megtanulhatjuk, hogy az ellenség mindig erőszakos, Isten azonban kedvesen és bőségesen megad nekünk mindent a mi táplálásunkra (1Tim 6,17b). Isten ígését nem elég csak olvasni, hanem azt be is kell fogadni és cselekedni akkor is, ha kemény, keserű dolgot mond ellenünk. Mert Isten törvényét megismerni és megélni a színaranynál is drágább kincs vagy a méznél is édesebb élvezet. Így tudjuk csak az új fehér ruhát felöltöteni magunkra (Jel 10,8–11). Élünk hálában a földi jótétemények és áldások mézével, melyet Isten kinek-kinek egészen különböző módon helyez el élete útján! De ne feledjük el, hogy ez nem alkalmas a szent áldozatra, sem pedig teljes kielégülést nem adhat! Bárcsak el tudnánk mondani a szent énekessel őszintén és igazán: „Milyen édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz” (Zsolt 119,103).

Ifj. Fejér László

Mézes sütemény

Hozzávalók: 500 g finomliszt, 1,5 teáskanál szóda bikarbóna, 3 tojás, 350 g méz, 80 g cukrozott citromhéj (ez kihagyható), 80 g cukrozott narancshéj (ez is), 4 evőkanál olaj, 1 csomag kotányi mézesfűszer (a fele is elég)

1. A lisztet keverjük össze a szóda bikarbónával és a mézesfűszerkeverékkel!

2. 2 tojást a mézzel keverjük habosra keverőgép segítségével!

3. Keverjük össze a mézes tojásokat a liszttel, a finomra vágott narancs- és citromhéjjal, olajjal és 3 evőkanál vízzel, dolgozzuk sima tésztává, és hagyjuk legalább 1 órát hideg helyen pihenni!

4. Tegyük a tésztát lisztezett gyúródeszkára, nyújtsuk fél cm vastagra, és szaggassuk ki a kívánt formákra!

5. Helyezzük a kiszaggatott süteményeket egy enyhén beolajozott tepsire, kenjük meg a tetejüket tojással! Díszíthetjük dióval mandulával! 180 °C-on süssük aranyárgára!

(folytatás az előző oldalról)

16. fejezetében a méhek tartásáról, a méz felhasználásáról találunk rendelkezéseket. Az ősi kínai kultúrában fontos gyógyszer. A kb. 3700 éves orvosi mű (Nü-ci-hiang) tanácsolja, hogy porított ginszenget (Panax ginseng) keverjünk össze mézzel, és ez a keverék hosszú életet fog eredményezni.

A középkorban azt hitték, hogy a méh a mézben a leghatásosabb, leggyógyítóbb növényeket hordja össze, ezért az alkímisták nagy mennyiségű mézet desztilláltak, hogy a növények kvintesszenciáját vonják ki. A sűrítményt aranyfüsttel elegyítették. Ez az iható arany. A középkori kolostorokban a méznek és a viasznak nagy szerepe volt. Például Szent Hildegárd (1098–1179) gyógyászatában, amelyek még helyenként fent maradtak az utókor számára (például uborkalé és méz keveréke az akné gyógyítására). Az ételek mézzel való édesítése egész Euráziában az őskortól szinte napjainkig megmaradt.

A méz és az egészség

A méz alkotórészei: 19–22%-a víz, melyben a szénhidrátok különböző típusai fordulnak elő. A monoszacharidok közül a fruktóz és glükóz 85–95%-ban, összetett cukrok közül a szacharóz, maltóz 5–10%-ban, a melizitóz, a poliszacharidok, a dextrinek, a keményítők 1–14%-ban. A méz további építőelemei a nitrogénvegyületek (az aminosavak, a fehérjék, az enzimek, a fermentumok, a vitaminok és a színanyagok), az egyéb biológiailag aktív anyagok, a savak, az aromaanyagok és az ásványi sók (vas, mangán, kálium nátrium, kalcium, magnézium, foszfor, klór) 0,1–0,3%-ban.

A méz tartalmaz még szénhidrát-bomlásterméket, egyéb alakos elemeket (pollen), növényi és állati eredetű mikroszkopikus méretű részecskéket, egyéb törmelékanyagokat. A méz könnyen emészthető, ízletes, étvágygerjesztő, erősítő, üdítő, nyákdó, köhögéscsillapító, meg erősíti a fogakat. A sárgaság, lépmelegnagyobbodás, mellkasi bántalmak, nemi gyengeség, vese és epekö, bélférgék, mérgezések, dadogás, szívbetegségek és lepra ellen alkalmazható.

Összeállította: ifj. Fejér László

Fajtamézek gyógyhatásai

Akácmez: Magas gyümölcscukortartalma miatt a legkevésbé kristályosodó mézfajta. A világ három, kevésbé kristályosodó fajtaméze közül az egyik. Hat a gyomorsav túlzott termelődése ellen. Robizín- és akacintartalma enyhíti a köhögést, és általánosan fertőtleníti.

Repceméz: Magas szőlőcukortartalma miatt előnyös szellemi és fizikai munkát végzőknek, sportolóknak. Legkevésbé savas mézfajta, ajánlott az érzékeny gyomrúaknak. Könnyen kenhető, krémesen kristályosodó.

Hárméz: Farnezoltartalma miatt idegnyugtató hatású. Álmatlanság ellen, lázas betegségek enyhítésére kiváló. Enyhíti a köhögést, hörghurut ellen és görcsoldóként is hatásos. Kolintartalma gátolja az érlelmeszedést, valamint a zsírlerakódást.

Erdei méz: Sötét színű, közvetítő rovarok jelenlétét igénylő fajtaméz. Ásványianyag-tartalma, különleges aromája egyedülálló a mézfajták között. Légúttisztító és idegnyugtató hatása is ismert.

Szelidgesztenyeméz: Magas ásványianyag-tartalma csökkenti a vérszegénységet. Javasolható trombózisra való hajlam és visszértágulat esetén. Méze értékes összetételű, íze egyedi, kesernyés zamatú.

Napraforgóméz: Magas ásványianyag-tartalmú, ismert fajtaméz. Íze üdítően savanykás. Kristályosodásra hajlamos, színében páratlan mézfajta.

Aranyvesszőméz: Szolidagó néven ismert, vizes élőhelyet kedvelő, vadon termő növény méze. Ásványianyag-tartalma magas. Íze a mézcukorkára emlékeztet.

Medvehagymaméz: Közép-Európa legnagyobb területű természetes előfordulású helyéről származó fajtaméz, hungarikum. Méze világoszöld, majd barna árnyalatú, íze hagymára emlékeztet.

Selyemfűméz: Más néven vad-dohány, árterületet kedvelő lágyszárú növény méze. Hungaricumként ismert. Fertőtlenítő hatása jelentős.

(Internet)

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

James Dobson: Az élet küszöbén

Az Új Remény Alapítvány által magyarul most megjelentetett könyv alcíme: „Útmutató fiataloknak egy tartalmasabb jövő felé”, mely a 16–26 éves korosztálynak segít igazi bibliai életszemlélettel eligazodni a mai társadalom szellemi és erkölcsi zűrzavarának útvesztőjében. Nemcsak a kritikus korosztálynak, hanem mindenkinek hasznos olvasmány lehet, aki meg akarja ismerni és meg akarja érteni a fiatalok dilemmáit. Dobson rendkívül közvetlen stílusban, színesen, sok-sok történettel gazdagítva egy egész élet esszenciáját próbálja – annak örömeivel, kihívásaival, kételyeivel, buktatóival együtt – elénk tárni. Az erkölcsi szabadesés riasztó megnyilvánulásaitól eljuthatunk a felelős pálya- és párválasztásig; a nyájszellem butító hatásától, a megfelelési kényszer kiszolgáltatottságától, a visszautasítottságtól való félelemtől az egészséges önazonosság-tudatig, a helyes önbizalomig. A negatív megnyilvánulásokkal (bizalomválság, pénzimádat, vetélkedés, hatalomvágy, pornográfia, erőszak, homoszexualitás, szinglijelenség, érzelmi talajvesztés stb.) való őszinte szembenézés segíti az olvasót, hogy bátrabban forduljon a korszellemmel ellentétes, de igazi emberi és isteni értékek felé. Így válik az egészséges család, a bensőséges kapcsolat, az életre szóló szerelem, a jól kezelt érzelem, a bizalom, a tisztelet, az élet értelme, Isten tervének elfogadása az egyetlen választható lehetőséggé, miközben a pszichológus-író nem módszereket ajánl, hanem az emberi élet állandó változását próbálja az isteni örök változatlanóság viszonylatába helyezni, így segítve az olvasót a helyes döntések meghozatalában. (HCsA)

Tűzön-vízen át

Kiskoromban az én drága nagymamám sokat vigyázott rám. Úgy kétéves lehettem, amikor játék közben észrevettem egy magas létrát a falnak támasztva. Távol voltak a létrafokok, így nem gondolta senki, hogy veszélyes lehet rám nézve. Nekem azonban sikerült mégis felmásznom a négyméteres létra tetejére. Az utolsó fokba kapaszkodtam. Nem féltem. Egy gondom volt csupán, hogy elfogyott a létrafok, és nem tudok tovább mászni. Nagymamám mivel nem látott, keresni kezdett. Szólított, de válasz nem érkezett. Neszt hallott, felnézett és meglátott. Még a lélegzete is elakadt, de nem esett pánikba. Higgadtan mondta, csak kapaszkodjak jó erősen, feljön utánam és lehoz. Így szerencsésen földet értünk mindketten. Lehetett volna ennek tragikus vége is, de az angyalok vigyáztak rám.

Ne félj, az enyém vagy!

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! Mikor vízen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged.” Az élet néha olyan rémisztő. Amikor a gondok közepette minden erőnk elfogy. A félelem ilyenkor szinte cselekvőképtelenné tesz bennünket. Ha eluralkodik rajtunk, még jó döntéseket sem tudunk hozni. Az Úr ezt tudja. Éppen ezért meg akar nyugtatni. Ne félj! Miért? Mert megváltottalak és az enyém vagy. Ő személyesen ismer bennünket, vigyáz ránk, szemmel tartja a lépéseinket. Soha nem feledkezik meg rólunk. Tudjuk, hogy az Úr mindenre odafigyel. Az ördög mondhat akármit, mi akkor is értékesek vagyunk az Úr szemében, aki szeret és ismer bennünket, jobban, mint bárki más. Kicsúszhat a lábunk alól a talaj. Ilyenkor ne azon kezdünk el gondolkodni, hogy miért kerültünk a vízbe, mit kellett követünk el, ezt tudomásul kell venni, de tanulni kell belőlük. Isten ígéreteibe csak akkor tudunk belekapaszkodni, amikor mi már eljutottunk erőnk végére, és mástól már nem várhatjuk a segítséget. A múlton nem tudunk változtatni. Nézzünk hát előre! Nekem kisgyermekkoromban a létra fokába való kapaszkodás jelentette a biztonságot. Azonban fontos, hogy ne tárgyakba vagy emberekbe ka-

paszkodjunk, ha nehéz helyzetbe kerülünk! Ne tőlük várjuk a megoldást!

Biztonságban az Úrral

Nem azt mondja az ige, hogy majd távolról látni fogunk nagy vizeket, hatalmas tüzeket, hanem azt, hogy a félelmetes vizeken át fogunk menni. Lehet, hogy úgy, hogy csak a szánk és az orrunk van kint a vízből. Milyen vigasztaló is azt tudni, hogy ő ott van velünk. Nem a partról ad tanácsokat, hogy is kéne a felszínen maradnunk, hanem ott van mellettünk. Ha úgy érezzük, hogy a gondok örvénye le akar húzni, akkor is van egy ígéret a számunkra. Az Úr nem engedi, hogy a félelem és a kétségbeesés lehúzzon a mélybe. A tűz meleget ad, de meg is égethet. Érez-

tünk már forróságot? Hallottuk, ahogy recsegett, ropogott minden körülöttünk? Bár lehet, hogy tűzben kell mennünk, de nem égünk meg. Még ha körülöttünk minden hamuvá válik, akkor sem perzsel meg. Micsoda biztonságunk van Istenben, ha vele járunk. Ő minden nehézségen átvezet, közben a lelkünkre beszél, megvigasztal, megnyugtat. Nekünk csak bízunk kell benne, mint egy kisgyermeknek, akire az Atya vigyáz.

Lehet, hogy úgy érzed, összecsaptak feletted a hullámok. Kilátástalannak érzed a helyzetedet. Kiáltás az Úrhoz, ő meghallgat, és a segítségére siet. A nehézségek a javadra vannak, még akkor is, ha most éppen nem így látod. Később fogod ezt majd megérteni. Ne félj, hisz nem vagy egyedül! Az Úr ott van veled, és átvezet a nehézségen. Ő ismer téged, a neveden szólít. Neki fontos vagy. Ő keres, még akkor is, ha letértél a helyes útról. Az Úr gyermeke vagy. Ismer téged. Kapaszkodj ebbe, és ne félj!

Durkó Anett

Gondolatok az abortuszról: Te hogyan döntenél?

Magyarországon általában 54 ezer művi abortuszt végeznek el. Nyugat-Európához képest mindenféleképpen élén járunk. Vannak, akik ellenzik, mások meg pártolják. Meglepő viszont az az adat, hogy a legtöbb esetben nem felnőtt nők, hanem kamasz lányok végeztetnek el abortuszt, nemegyszer a szülők tudta nélkül. Egy művi beavatkozást manapság általában 20 ezer forintért végeznek el (sőt még az OEP is támogatja, úgy emlékszem többel, mint a gyermekétkeztetéssel!).

Mindezeket miért írtam le? Mert egy ismerősöm elvetette a jövődő gyermekét, mert ő is beteg, meg a férje is (ő depressziós), „arról meg nem is szólván – mondja –, hogy az első gyermekem örökölte tőlem a cukorbetegséget, a második meg asztmás, így nem merek megkockáztatni egy újabb gyermekáldást. Mi lesz, ha ő is beteg lesz?”

Egyszer egy orvosprofesszor megkérdezte egyetemi hallgatóit, mit tennének a következő esetben: „Az apa vérbajos, az anya tüdővérszenved.

Már négy gyermekük született. Az első vak, a második meghalt. A harmadik süketnéma, a negyedik tébécés. Az anya állapotos, már az 5. gyermekét várja. Ebben az eset-

ben javasolnák-e önök a magzatelhajtást?”

A legtöbb hallgató abortuszt javasolt. Erre a professzor így szólt: „Hát gratulálok, hölgyeim és uraim! – Tudják, a döntésükkel éppen *Beethoven* ölték volna meg.”

Életünkben nap mint nap döntésekre kényszerülünk. Kemény prés ez. Hitem szerint „az adott körülmények” kényszere a legalkalmasabb arra, hogy belépünk az isteni gondviselés csodás birodalmába. A legnagyobb hiba az ember életében, ha Isten nélkül él. Széthullott családok, szeretetéhes gyerekek, lányok, akik a fiúkhöz, a szexbe vagy szenvedélyekbe menekülnek, mert nem szeretik őket szüleik. Stb.

Ne féljünk hát a jövőtől, „Isten gyermekei vagyunk”, ahogy az apostol is oly biztatón mondja nekünk: „*Semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől*” (Róm 8,39). Ez az a fundamentum, amire építenünk kell. És egy másik: Ne avatkozzunk bele Isten munkájába! A nehézségek, a megoldatlannak látszó problémák rákényszerítenek minket arra, hogy Istenre nézzünk és tőle függjünk az orvostudomány vagy félelmeink helyett, mert így mindent Isten kezébe tudunk tenni (2Kor 1,9)...

Leleszi Balázs Károly

Két testvér

Két testvér dolgozott együtt a családi birtokon. Az egyik nős, családos, a másik agglegény. A természetesen és a hasznon mindig megosztottak fele-fele arányban.

Egyszer aztán az egyedülálló fivér elgondolkodott: Nem igazság, hogy egyformán osztjuk el a termést meg a nyereséget. Nekem egymagamnak sokkal kevesebb kell.

Így aztán minden éjszaka kilapátolt egy zsákra való gabonát a saját hombárjából, átlopakodott a két házat elválasztó földdarabon, és a bátyja hombárjába zúdította a gabonát.

Eközben a másik így okoskodott: Nem igazság, hogy egyfor-

mán osztjuk el a termést meg a nyereséget. Végtére is nekem itt a feleségem, a gyermekeim, ők majd gondoskodnak rólam, ha megöregszem. Az öcsémnek senkije sincs, neki takarékoskodnia kell öreg napjaira.

Ezért hát az éj leple alatt mindig átcipelt egy zsáknyi gabonát az öccse magtárába, és ott kiöntötte.

Éveken át mindketten értetlenül vakargatták a fejüket, mert a gabonájuk nem fogyott az adományoktól. Egy sötét, ködös éjjel aztán egymásba botlottak. Lassan világosság gyúlt az agyukban, hogy mi történt. Ledobták a zsákokat, és összeölelkeztek.

(Ismeretlen szerző)

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

Az Akik Hazamentek rovatban csak híradást jelentetünk meg egy-két mondatban (200–500 karakter, ez körülbelül 10 sort jelent).

BP.–PESTERZSÉBET: 2009. október 22-én búcsúztunk **Koncz Zoltán** testvértől Debrecenben, akit 87. életévében szólított haza az Úr. A pesterzsébeti gyülekezet hűségese, munkás tagja volt. A gyászistentiszteleten a vigasztalás igéit *dr. Almási Mihály* lelkipásztor hirdette, énekekkel a debreceni baptista kórus szolgált. Isten vigasztaló kegyelmét kívánjuk a gyászolóknak.

GYULA: **Dékány Péter** életének 88. évében hunyt el a gyulai gyülekezet tagjaként. Temetése Kétegyházán volt 2009. december 9-én. A vigasztalás igéit *Matuz József* hirdette a Jn 11,20–27. alapján.

NAGYVARSÁNY: **Szűcs Lajos** testvért 88 évesen hívta haza az Úr Nagyvarsányból. *Szűcs Pál* gyülekezetalapítónk gyermeke volt. Hű férje és gondozója volt 9 éve lebénult feleségének. Mélyen gondolkodó emberként, sok jó szava és sok lelki harca volt, de ezek jól végződtek a Békességnek Istene előtt. 2Tim 4,6–8 igék erőterében szemléltük életművét. Áldott legyen az emléke!

H I R D E T É S E K

♦ **Kiadó** lakás Budapesten. Érd.: 06 20 886 0160.

♦ **Kiadó** keresztyén férfi részére Budafokon jó közlekedéssel, önálló családi házban szoba, konyha, fürdőszoba 38 000 Ft rezsivel/hó. Olyan egyetemistának, aki korrepetálna matematikából egy 7-es fiút, kedvezményt adok. Érdeklődni lehet: 06-20-886-1918.

♦ **Albérlet** Szobák kiadók Kispesten három lány számára. Bérleti díj 40 000 Ft szobánként. Érdeklődni lehet: 06-20-224-1168.

♦ **Szoba kiadó** VII. kerületben fiú részére. Telefon: 06/32-11-349.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehironok@baptist.hu • www.bekehironok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekkszámiaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem örzünk meg és nem adunk vissza. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetések megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 120 Ft

ÉLETforma

Mennyire jellemző rád, hogy az elveid szerint élsz? Boldognak tartod magad?

Két látszólag egymástól független kérdés, pedig Isten ígéje szerint nagyon is összefügg a kettő: *Te azt a hitet, amely benned van, tartsd meg az Isten előtt! Boldog, akinek nem kell elítélni önmagát abban, ami felől döntött* (Róm 14,22).

Két tévút van ezzel kapcsolatban

Azt mondd, hogy te nagyon következetes vagy, de valahogy mégsem érzed magad boldognak? Nem lehet, hogy egy kicsit (vagy nagyon) emberileg éled az életedet? Mindent megszervezel magad körül, de Isten valahogy kimarad belőle. Ha ezt teszed, akkor pont a hit marad ki az életedből. Ez az Ige szerint bűn...

Vagy azt mondd, hogy te abszolút nem vagy következetes, de teljesen meg vagy elégedve? Ez egy kicsit olyan, mint az elefánt a porcelánboltban. Gyermeki módon éled az életedet, a többiek nem olyan lényegesek, mert azt csinálhatod, ami neked tetszik. Ha folyton megbotránkoztatunk másokat, az nem az igazi szabadság.

A fenti ígében azt olvassuk, hogy az önmagunkhoz való következetesség erősen összefügg a boldogsággal!

Egy ígéretet szeretnék a szívedre helyezni: *az Isten előtt egyenesen élő következetes ember szabadon és boldogan él!* Van még valami: az Isten előtti következetességhez meg kell tartanunk a hitünket. Hit nélkül a következetesség tévútra vihet bennünket.

De hogyan tarthatom meg a hitemet?

„...az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélekben való öröm...” (Róm 14,17)

- ♦ Ha igazságban jársz Isten előtt,
- ♦ Ha békességre törekszel az emberekkel,
- ♦ Ha nap mint nap betöltekezel Szentlélekkel.

Tedd ezeket, és boldog leszel!

Varga László Ottó

Változás jött

1950-ben születtem, Csemőn lakom. Öten voltunk testvérek, szüleink földművesek voltak. Állandó igazságkeresésem sok konfliktust okozott a családom és köztem. Kollégiumi érettségim után igazán belekerültem a nagybetűs életbe. 1969 nyarán Mátraszentimrén tizenötödmagammal és két lelki vezetővel töltöttem öt napot, ekkor szólított meg először az Úr. Megvallottam keserves életem kemény bűneit. Gyülekezet nélkül újra a nagybetűs élet várt Bibliával a kezemben. Csodálatos módon a Bibliát mindennap olvastam, de mindennap vétkeztem. Visszatekintve úgy látom, az Úr kegyelme hordozott. Egészségügyi dolgozó lettem, férjhez mentem. Tizenöt évet éltünk együtt szeretetben, békességben, három gyermekünket neveltük és tanítottuk. Férjem halála után nagy teher és óriási kísértések vettek körül, de a bibliavetés és templomba járás semmilyen problémát nem oldott meg. A temetés után nem tudtam visszamenni dolgozni, óriási önvád és halálvágy tört rám. A pszichiátrián kötöttem ki. Biblia, templom, gondozó és egyre több gyógyszer.

A változás akkor jött, amikor a harmadik gyermekem elkezdte az én korábbi életutamat: 20 évesen megszólította az Úr. Kért, hogy látogassam meg a gyülekezetét, mely az Új Remény Baptista Gyülekezet. Nem tudtam, hová megyek. Egy emeleti terem volt, tele kedves, mosolygó fiatallal, a légkör szinte beszippantott. Most már havonta tudom látogatni az istentiszteleteket, és a nyári gyülekezeti táborokban is részt veszek. 2009 júliusában a táborban így szólt hozzám az Úr: *„Valld meg bűneid, és kövess engem!”* Tóth Sándor lelkipásztorhoz fordultam és jeleztem, hogy szeretnék bemelegkezni. Ő nagyon örült, én pedig éreztem, hogy hihetetlen nagy döntést hoztam. Megfrissültem a megszokott bibliai kijelentések, örültem, sírtam, minden egészen más lett! Egy szép napon imádság után elhatároztam, elhagyom a gyógyszereket, hiszen Jézus az én orvosom és pásztorom. Az ő és élő gyülekezete segítségével most teljesen gyógyszermentes vagyok! 2009 októberében lelki gyógyulási hétvégén vettem részt a gyülekezetben, ahol sikerült gyermekkoromig visszamenőleg minden „apró” bűnömöt, megkötöttségemet lerakni drága Megváltónk, Jézus Krisztus keresztje alá. Nagyon felszabadultam, elfogadtam a megváltó kegyelmet! 2009. november 15-én bemelegkezésem után zokogva

kértem: *„soha többé ne szennyezzem be a fehér ruhát!”* Nagyon boldog vagyok, és mindig van mit mondanom embertársaimnak. Most már tudom, hogy Mennyei Atyámnak még itt a földön van szüksége rám, és örömmel várom utasításait, hogy teljesítem! Ámen!

Tóth Sándor lelkipásztorunk a vízből kijöve arról prédikált, kik a boldogok (Máté 5. rész), és hirdette a bűnökből való megtérést és az újjászületést. Többen jelezték, hogy elfogadták ezt az Úrtól, mi pedig imádkozva várjuk a megváltottak következő csoportját, akik hitük vallomására az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében hitvalló kezeszségben fognak részesei. *(Új Remény Baptista Gyülekezet, Debrecen)*

Gyulai bizonyágtétel

2009 márciusában a bibliakörben arról volt szó, hogy Jézus ott vár minket az atyai ház kapujában, és csak rajtunk múlik, hogy bemelegyünk-e. Én beláttam, hogy bűnös vagyok (...). Júliusban Tóalmáson az Élet Szava táborban éreztem a bűnim súlyát, és ekkor értettem meg, hogy miért halt meg értem Jézus: hogy levegye rólunk ezt a súlyt, és ezáltal lehet üdvösségünk. Előzőleg azt hittem, hogy Isten egy büntető Isten (...), de rájöttem, hogy ez nem így van, hanem végtelen nagy a szeretete, és csak jót akar nekem. Azóta rendszeresen olvasom a Szentírást, mindennap beszélgetek az Úrral, és szeretek imaházba járni. Sokkal több szeretettel fordulok a testvéremhez, szüleimhez, az osztálytársaimhoz és a hitbeli testvérekhez.

(Drenyovszki Dávid)

Indulás előtt

Csomagoljunk legyünk útra készen mielőtt minden eltörik egészen hisz oly kevés mit vinni kell egy „megérte” egy „hinni kell”

Szabó Éva (részlet)